

LXIV

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Forlængelse af Gylbigheden af Lov af 28de Marts 1871 om en Forandring i Tolbagisten for Sukker og om en Forandring i Toldtarifens Position Nr. 227 a.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26de April 1875).

Udvalget har delt sig i et Flertal, bestaaende af Adler, Fischer, W. Petersen og Ussing, og et Mindretal: Hasle.

Flertallet skal bemærke Følgende:

Skjøndt der i Udvalget har været reist nogen Tvivl, om den Forskjel, der ved Loven af 28de Marts 1871 er gjort paa Tolden for Russkoads Sukkere og andre pulveriserede Sukkere af lige Farve, ialtsald i det Omfang, som Forskjellen har faaet ved denne Lov, kan anses tilstrækkelig begrundet, naar der alene tages Hensyn til disse Sukkeres forskjellige Kvalitet, maae vi dog være enige med Regjeringen og Folkethinget i, at det Hensyn til vore vestindiske Ders Interesser, der maa betragtes som en væsentlig Grund til, at den omtalte Forskjel blev indført ved Loven af 1871, kan tale for endnu i nogen Tid at lade samme vedblive. De mislige Forhold, hvorunder Sukkerproduktionen paa St. Croix i længere Tid har været lidende, have bevæget Regjeringen til iaar at søge Bemyndigelse hos Rigsdagen til ved Statskassens Hjælp at understøtte Anlegget af Jælesukkerfægtogierie paa denne O, som skulle tjene til at forbedre de der producerede Sukkeres Kvalitet; men Intet kan da synes naturligere, end at man afventer Resultatet af de herpaa rettede Bestræbelser, inden man affafler en Lovgivning, som netop er beregnet paa tilbøls at høde paa de uheldige Følger, der ere følte af Manglerne i denne Kvalitet. Vi maae erkjende, at det vilde være anteciperet at vælge netop det nuværende Tidspunkt til at berøve St. Croix de Fordele, Toldblovgivningen hidtil har aabnet den, og vi kunne derfor ikke Andet end tilraade, at Bestemmelserne i Loven

af 28de Marts 1871, som ved den for deres Gylbighed fastsatte Fristis Udløb den 1ste April d. A. have tabt deres Lovskraft, i Overensstemmelse med det af Finanzministeren udtalte Onske igjen sættes i Virksomhed. Vi antage derhos, at da det er at forudsæ, at Forholdene ikke væsentligen ville kunne have forandret sig allerede inden den 1ste April 1876, vil det være naturligt, ikke at begrænse den nye Lovs Gylbighed til denne Termin, men derimod lade det afhænge af Forholdenes Udvikling, naar der vil kunne strides til dens Ophævelse.

Naar Folkethinget af Regjeringsforslaget i denne Sag har taget Anledning til i Forbindelse dermed at foreslæa en Nedsættelse af Tolden paa raffineret Sukker, da har der vel i Udvalget været ytret Tvivl, om ikke dette Spørgsmaal helst burde have været gjort til Gjenstand for en særskilt Behandling; men da, som bekendt, Regjeringen alt i længere Tid har været betænkt paa en saadan Nedsættelse og senest i det Landstinget ifjor forelagte Toldlovudkast har gjort et Forslag derom, som blev billiget af det af Landstinget nedsatte Udvalg, ere vi dog komne til det Resultat, at der ikke vilde være tilstrækkelig Grund for Landstinget til her at vise en Overveielse af denne Sag fra sig. Vi ere ogsaa i Realiteten af den Mening, at et billigt og tilbørligt Hensyn til den indenlandste Industri ikke kan være til Hindet for en moderat Nedsættelse af Tolden paa den ommeldte Artikel; men at gaae videre i denne Nedsættelse end til den af Regjeringen ifjor foreslæaede Toldsaats af 12,5 Ore for Pundet, kunne vi, ialtsald for Tiden, ikke tilraade. Tillige maae vi være af den Formening, at der bør gives en rimelig Frist, for-